

Personal Preparation to Meet the Savior

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Osobní příprava na setkání se Spasitelem

Starší Dale G. Renlund
Kvorum Dvanácti apoštolů

April 2025 general conference

Follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

My dear brothers and sisters, last October, President Russell M. Nelson taught, “Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ.” When President Nelson speaks about the Second Coming, it is always with joyful optimism. However, a girl in Primary recently told me that she becomes anxious whenever the Second Coming is mentioned. She said, “I’m scared because bad things are going to happen before Jesus comes again.”

It is not just children who may feel this way. The best advice for her, for you, and for me is to follow the Savior’s teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

Toward the end of His mortal ministry, Jesus Christ was asked when He would come again. In answering, He taught three parables, recorded in Matthew 25, about how to prepare to meet Him—whether at His Second Coming or whenever we leave this world. These teachings are crucial because personal preparation to meet Him is central to life’s purpose.

The Savior first told the parable of the ten virgins. In this parable, ten virgins went to a wedding feast. Five wisely brought oil to fill their lamps, and five foolishly did not. When the bridegroom’s imminent arrival was announced, the foolish virgins left to buy oil. When they returned, it was too late; the door to the feast was shut.

Jesus identified three aspects of the parable

Řiďte se učením Spasitele. Jeho pokyny nejsou ani tajuplné, ani složité. Když se jimi řídíme, nemusíme se bát ani pociťovat úzkost.

Drazí bratři a sestry, loni v říjnu president Russell M. Nelson učil: „Nyní nastal čas, abychom se vy i já připravovali na Druhý příchod našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista.“ Když president Nelson hovoří o Druhém příchodu, je to vždy s radostným optimismem. Nedávno mi však jedna dívka z Primárek řekla, že pokaždé, když se mluví o Druhém příchodu, pociťuje úzkost. Řekla: „Bojím se, protože než Ježíš znovu přijde, stanou se špatné věci.“

Takto se možná cítí nejen děti. Nejlepší rada pro ni, pro vás i pro mě je řídit se Spasitelovým učením. Jeho pokyny nejsou ani tajuplné, ani složité. Když se jimi řídíme, nemusíme se bát ani pociťovat úzkost.

Ježíš Kristus byl ke konci své služby ve smrtelnosti dotázán, kdy znovu přijde. V odpověď učil třem podobenstvím, zaznamenaným v Matoušovi 25, o tom, jak se připravit na setkání s Ním – ať už při Jeho Druhém příchodu, nebo až opustíme tento svět. Toto učení je klíčové, protože osobní příprava na setkání s Bohem je ústředním smyslem života.

Spasitel nejprve vyprávěl podobenství o deseti pannách. V tomto podobenství se deset panen vydalo na svatební hostinu. Pět z nich si moudře přineslo olej do svých lamp, a pět to pošetile neudělalo. Když byl ohlášen ženichův blížící se příchod, pošetilé panny odešly koupit olej. Když se vrátily, bylo již příliš pozdě; dveře na hostinu byly zavřeny.

Ježíš poukázal na tři aspekty podobenství,

to help us. He explained:

“And at that day, when I shall come in my glory, shall the parable be fulfilled which I spake concerning the ten virgins.

“For they that are wise and have received the truth, and have taken the Holy Spirit for their guide, and have not been deceived—verily I say unto you, they shall ... abide the day.”

In other words, they did not need to fear or be anxious, because they would survive and prosper. They would prevail.

If we are wise, we receive the truth by accepting the gospel of Jesus Christ through priesthood ordinances and covenants. Next, we strive to remain worthy of having the Holy Ghost always with us. This capability must be acquired individually and personally, drop by drop. Consistent, personal, private acts of devotion invite the Holy Ghost to guide us.

The third element that Jesus highlighted is avoiding deception. The Savior warned:

“Take heed that no man deceive you.

“For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.”

The Savior knew pretenders would try to deceive the very elect and that many disciples would be duped. We should neither believe those who falsely claim divine sanction nor venture into metaphorical deserts or secret chambers to be taught by counterfeits.

The Book of Mormon teaches us how we can differentiate deceivers from disciples. Disciples always promote believing in God, serving Him, and doing good. We will not be deceived when we seek and take counsel from trusted individuals who are themselves faithful disciples of the Savior.

We can also avoid deception by worshipping regularly in the temple. This helps us maintain an eternal perspective and protects us from influences that might distract or divert us from the covenant path.

The essential lesson of this parable of the ten virgins is that we are wise when we accept the gospel, seek to have the Holy Ghost with us, and avoid deception. The five wise virgins could not help those without oil; no one can accept the gospel, take the Holy Ghost as a guide, and avoid deception on our behalf. We have to do this for ourselves.

The Savior then told the parable of the

které nám mohou pomoci. Vysvětlil:

„A v onen den, kdy přijdu v slávě své, bude naplněno podobenství, které jsem promluvil ohledně deseti panen.

Neboť ti, kteří jsou moudří a přijali pravdu a vzali si Svatého Ducha za průvodce svého a nebyli oklamáni – vpravdě pravím vám, ti... toho dne obstojí.“

Jinými slovy, nemusí se bát ani znepokojoval, protože si zachovají život a bude se jim dařit. Zvítězí.

Jsmeli moudří, získáváme pravdu tím, že přijímáme evangelium Ježíše Krista prostřednictvím kněžských obřadů a smluv. Dále se snažíme zůstat hodni toho, aby byl Duch Svatý vždy s námi. Tuto schopnost si musí osvojit každý sám osobně, kapku po kapce. Důsledné, osobní a niterné skutky oddanosti přivolávají Ducha Svatého, aby nás vedl.

Třetím prvkem, který Ježíš zdůraznil, je vyhýbání se klamu. Spasitel varoval:

„Vizte, aby vás někdo nesvedl.

Nebo mnozí přijdou pod jménem mým, řkouce: Jáť jsem Kristus, a svedouť mnohé.“

Spasitel věděl, že podvodníci se budou snažit oklamat i samotné vyvolené a že mnoho učedníků se nechá ošálit. Nemáme věřit těm, kteří nás klamou tvrzením, že jsou zplnomocněni Bohem, ani se vydávat na pomyslné pouště nebo do tajných komnat, aby nás tam učili podvodníci.

Kniha Mormonova nás učí, jak můžeme rozeznat podvodníky od učedníků. Učedníci vždy pomáhají druhým věřit v Boha, sloužit Mu a konat dobro. Když budeme vyhledávat a přijímat rady od důvěryhodných lidí, kteří jsou sami věrnými učedníky Spasitele, nebudeme oklamáni.

Oklamání se můžeme vyvarovat také tím, že budeme pravidelně uctívat Boha v chrámu. To nám pomáhá uchovat si perspektivu věčnosti a chrání nás to před vlivy, které by nás mohly rozptylovat nebo odvádět od cesty smlouvy.

Základním ponaučením z tohoto podobenství o deseti pannách je, že moudří jsme tehdy, když přijímáme evangelium, usilujeme o to, aby byl Duch Svatý s námi, a vyhýbáme se oklamání. Pět moudrých panen nemohlo pomoci těm, které neměly olej; nikdo nemůže přijmout evangelium, vzít si Ducha Svatého za průvodce a vyhnout se oklamání namísto nás. Toto musíme udělat my sami.

Spasitel poté vyprávěl podobenství o hřiv-

talents. In this parable, a man gave differing amounts of money, referred to as talents, to three servants. To one servant he gave five talents, to another he gave two, and to a third he gave one. Over time, the first two servants doubled what they had received. But the third servant simply buried his single talent. To both servants who had doubled their talents, the man said, "Well done, ... good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord."

The man then chided the servant who had buried his talent for being "wicked and slothful." This servant's talent was taken away, and he was banished. Yet, had this servant doubled his talent, he would have received the same commendation and reward as the other servants.

One message of this parable is that God expects us to magnify the abilities we have been given, but He does not want us to compare our abilities to those of others. Consider this insight provided by the 18th-century Hasidic scholar Zusya of Anipol. Zusya was a renowned teacher who began to fear as he approached death. His disciples asked, "Master, why do you tremble? You've lived a good life; surely God will grant you a great reward."

Zusya said: "If God says to me, 'Zusya, why were you not another Moses?' I will say, 'Because you didn't give me the greatness of soul that you gave Moses.' And if I stand before God and He says, 'Zusya, why were you not another Solomon?' I will say, 'Because you didn't give me the wisdom of Solomon.' But, alas, what will I say if I stand before my Maker and He says, 'Zusya, why were you not Zusya? Why were you not the man I gave you the capacity to be?' Ah, that is why I tremble."

Indeed, God will be disappointed if we do not rely upon the merits, mercy, and grace of the Savior to magnify the God-given abilities we have received. With His loving assistance, He expects us to become the best version of ourselves. That we may start with differing abilities is irrelevant to Him. And it should be to us.

Finally, the Savior told the parable of the sheep and goats. When He returns in His glory, "before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and

nách. V tomto podobenství dal jistý muž třem služebníkům různý obnos peněz označovaných jako hřivny. Jednomu služebníkovi dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu. Časem první dva služebníci to, co dostali, zdvojnásobili. Ale třetí služebník svou jedinou hřivnu prostě jen zakopal. Oběma služebníkům, kteří zdvojnásobili počet hřiven, muž řekl: „To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdíš v radost pána svého.“

Muž poté služebníka, který svou hřivnu zakopal, pokáral a řekl mu, že je „zlý a lenivý“. Tomuto služebníkovi byla hřivna odňata a on byl vypovězen. Kdyby však tento služebník svou hřivnu zdvojnásobil, obdržel by stejné pochvalné uznání a odměnu jako ostatní služebníci.

Jedním z poselství tohoto podobenství je to, že Bůh od nás očekává, že budeme zvelebovat schopnosti, které nám byly dány, ale nepřeje si, abychom je srovnávali se schopnostmi druhých. Zamyslete se nad tímto postřehem chasidského učence z 18. století Zusy z Annapole. Zusja byl proslulý učitel, který se s blížící se smrtí začal bát. Jeho učedníci se ptali: „Mistře, proč se třesete? Vedl jste dobrý život; Bůh vás jistě nesmírně odmění.“

Zusja odpověděl: „Pokud mi Bůh řekne: ‚Zusjo, proč jsi nebyl dalším Mojžíšem?‘, odpovím: ‚Protože jsi mi nedal tak velikou duši, jakou jsi dal Mojžíšovi.‘ A když budu stát před Bohem a On řekne: ‚Zusjo, proč jsi nebyl dalším Šalomounem?‘, řeknu: ‚Protože jsi mi nedal Šalomounovu moudrost.‘ Ale běda, co řeknu, když stanu před svým Stvořitelem a On řekne: ‚Zusjo, proč jsi nebyl Zusjou? Proč jsi nebyl tím, kým jsem ti dal schopnost být?‘ Ach, to je důvod, proč se třesu.“

Bůh bude vskutku zklamán, pokud se nebudeme spoléhat na zásluhy, milosrdenství a milost Spasitele, abychom zvelebovali schopnosti, které jsme od Boha obdrželi. Očekává, že s Jeho láskyplnou pomocí se staneme tou nejlepším verzí sebe sama. Skutečnost, že začínáme svůj život s jinými schopnostmi než druzí, pro Něj není podstatná. A neměla by být ani pro nás.

Nakonec Spasitel vyprávěl podobenství o ovcích a kozlech. Až se vrátí ve své slávě, „shromáždění budou před něj všickni národové. I rozdělí je na různě, jedny od druhých, tak jako pastýř odděluje ovce od kozlů. A postaví ovce zajisté na

he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.”

Those on His right became heirs in His kingdom, and those on His left received no inheritance. The distinguishing characteristic was whether they fed Him when He was hungry, gave Him drink when He was thirsty, housed Him when He was a stranger, clothed Him when He was naked, and visited Him when He was sick or imprisoned.

Everyone was perplexed, both those on the right hand and those on the left hand. They asked when they had, or when they had not, given Him food, drink, and clothing or helped Him when He was vulnerable. In response, the Savior said, “Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me.”

The message of the parable is clear: when we serve others, we serve God; when we don't, we disappoint. He expects us to use our gifts, talents, and abilities to bless the lives of Heavenly Father's children. The divine impulse to serve others is illustrated in a poem written in the 19th century by the Finnish poet Johan Ludvig Runeberg. My siblings and I repeatedly heard the poem “Farmer Paavo” throughout our childhoods. In the poem, Paavo was a poor farmer who lived with his wife and children in the lake region of central Finland. Several years in a row, most of his crops were destroyed, whether through the runoff from the spring snowmelt, summer hailstorms, or an early autumn frost. Each time the meager harvest came in, the farmer's wife lamented, “Paavo, Paavo, you unfortunate old man, God has forsaken us.” Paavo, in turn, stoically said, “Mix bark with the rye flour to make bread so the children won't go hungry. I'll work harder to drain the marshy fields. God is testing us, but He will provide.”

Each time the crops were destroyed, Paavo directed his wife to double the amount of bark that she mixed into the flour to ward off starvation. He also worked harder, digging trenches to drain the ground and decrease his fields' susceptibility to a spring runoff and an early autumn frost.

After years of hardship, Paavo finally harvested a rich crop. His wife exulted, “Paavo, Paavo, these are happy times! It is time to throw away the bark, and bake bread made only with rye.” But Paavo solemnly took his wife's hand and said, “Mix half the flour with bark, for our neighbor's

pravici své, kozly pak na levici.“

Ti po jeho pravici se stali dědici v Jeho království a ti po Jeho levici žádné dědictví neobdrželi. Odlišovalo je to, zda Ho nasýtili, když měl hlad, zda Mu dali napít, když měl žízeň, zda Mu poskytli přístřeší, když byl cizincem, zda Ho oblékli, když byl nahý, či zda Ho navštívili, když byl nemocný nebo když byl uvězněn.

Všichni byli zmateni, jak ti na pravici, tak ti na levici. Ptali se Ho, kdy Mu dali, nebo nedali jídlo, pití a oblečení nebo kdy Mu pomohli, když byl zranitelný. Spasitel odpověděl: „Amen pravím vám: Cožkoli jste činili jednomu z bratrů těchto mých nejmenších, mně jste učinili.“

Poselství tohoto podobenství je jasné: Když sloužíme druhým, sloužíme Bohu; když tak nečiníme, jsme zdrojem zklamání. Spasitel očekává, že budeme používat své dary, talenty a schopnosti k tomu, abychom žehnali životu dětí Nebeského Otce. Božský impuls sloužit druhým dokládá báseň, kterou v 19. století napsal finský básník Johan Ludvig Runeberg. Báseň „Rolník Paavo“ jsme se sourozenci opakovaně slyšali v dětství. V této básni byl Paavo chudý rolník, který žil se svou ženou a deseti dětmi v oblasti plné jezer ve středním Finsku. Několik let po sobě byla většina jeho úrody zničena, ať už kvůli jarnímu tání sněhu, letnímu krupobití, nebo brzkým podzimním mrazům. Pokaždé, když přišla skrovná úroda, rolníková žena bědovala: „Paavo, Paavo, ty nešťastný starče, Bůh nás opustil.“ Paavo stoicky odpověděl: „Smíchej kůru s žitnou moukou a upeč chléb, aby děti nehladověly. Budu pracovat usilovněji, abych vysušil bažinatá pole. Bůh nás zkouší, ale postará se o nás.“

Pokaždé když byla úroda zničena, Paavo nařídil své ženě, aby zdvojnásobila množství kůry, kterou míchala do mouky, aby neumřeli hladem. Pracoval také usilovněji, kopal strouhy, aby odvodnil půdu a snížil u svých polí náchylnost k poškození záplavami po jarním tání a brzkými podzimními mrazy.

Po letech strádání Paavo konečně sklídl bohatou úrodu. Jeho žena se radovala: „Paavo, Paavo, toto je radostná chvíle! Je čas vyhodit kůru a upéct chléb pouze ze žita.“ Paavo však vzal svou ženu za ruku a s vážností řekl: „Smíchej polovinu mouky s kůrou, protože soused má zmrzlá

fields have frosted over.” Paavo sacrificed his and his family’s bounty to help his devastated and destitute neighbor.

The lesson of the Savior’s parable of the sheep and goats is that we are to use the gifts we have been given—time, talents, and blessings—to serve Heavenly Father’s children, especially the most vulnerable and needy.

My invitation to the anxious Primary child I mentioned earlier, and to each of you, is to follow Jesus Christ and to trust the Holy Ghost as you would a cherished friend. Rely on those who love you and who love the Savior. Seek God’s guidance to develop your unique abilities, and help others, even when it isn’t easy. You will be ready to meet the Savior, and you can join President Nelson in being joyfully optimistic. In doing so, you help the world prepare for the Second Coming of Jesus Christ, and you will be blessed with sufficient hope to enter the rest and joy of the Lord, now and in the future.

As we sing in one of our new hymns:

Rejoice! And prepare for that day! ...

No one knows the day and hour when He will come again,

But He’ll return as scriptures say; it will be a joyful day

When our beloved Savior comes again.

In the name of Jesus Christ, amen.

pole. “Paavo obětoval hojnost, kterou on a jeho rodina obdrželi, aby pomohl svému zdrčenému a strádajícímu sousedovi.

Ponaučení ze Spasitelova podobenství o ovcích a kozlech spočívá v tom, že dary, které nám byly dány – čas, talenty a požehnání – máme používat ke službě dětem Nebeského Otce, zvláště těm nejzranitelnějším a nejpotřebnějším.

Mou výzvou pro již zmíněné zneklidněné dítě z Primárek a pro každého z vás je, abyste následovali Ježíše Krista a důvěřovali Duchu Svatému tak, jak byste důvěřovali svému drahému příteli. Spolehejte se na ty, kteří milují vás a kteří milují Spasitele. Usilujte o Boží vedení, abyste rozvíjeli své jedinečné schopnosti a pomáhali druhým, i když to není snadné. Budete připraveni na setkání se Spasitelem a můžete se připojit k prezidentu Nelsonovi a pociťovat radostný optimismus. Tím, že tak budete činit, budete pomáhat světu připravovat se na Druhý příchod Ježíše Krista a budete požehnáni dostatečnou nadějí, abyste mohli vejít v odpočinutí a radost Páně, nyní i v budoucnu.

Jak zpíváme v jedné naší nové náboženské písni:

Radujte se! A připravte se na ten den! ...

Nikdo nezná den ani hodinu, kdy znovu přijde,

On se však vrátí, jak praví písmo; bude to radostný den,

až náš milovaný Spasitel znovu přijde.

Ve jménu Ježíše Krista, amen.